

διετέλει περιχαρής· τὸ μόνον, ὅπερ δυσηρέσκει αὐτῇ, ἦτο ὅτι τὴν ἐβλεπε πολὺ ὁ κόσμος, συχνότατα δὲ ἤκουεν ἐπαίνους διὰ τὴν διαγωγὴν της.

Περὶ τὴν ἐσπέραν ἀνῆλθον καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὴν «Πλατεῖαν Μιχαήλ Ἀγγέλου», ὅπου τὸ πρῶτον συννητήθησαν. Ἡ νύξ ἦτο λαμπρά, ἀπαράλλακτος καὶ γλυκυτέρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης.

Ἐπανῆλθον οἰκάδε πολὺ βραδέως, ἀποχαιρετίζοντες τὸν Μιχαήλ ἐν τῇ «Πλατεῖᾳ τῆς Ἀρχοντείας».

Ἀμφότεροι οἱ νέοι κατεῖχοντο ὑπὸ καταφρυνούσας στενοχωρίας. Ἐκάτερος αὐτῶν ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζε πῶς νὰ θιγῇ τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ἀπησχόλει τὸν νοῦν ἀμφοτέρων.

— Αἰ, Ροζίνα! εἶπε τελευταῖον ὁ Λουκιανός, ἐπέτυχες πλέον τοῦ σκοποῦ σου, ἐξεδικήθης. Εἶσαι εὐχαριστημένη;

— Καὶ πολὺ μάλιστα. Δὲν λυποῦμαι, διότι δὲν ἀπέθανε· τὸ στίγμα μόνον τῷ ἀρκεῖ, ὁ δὲ καταστραφεὶς βραχίον του θὰ τῷ ἀπομένῃ ὡς ἀνάμνησις.

— Καὶ τώρα τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς; Θάπείλθῃς βέβαια, ἐφέλλισεν ὁ Λουκιανός ἀτενίζων αὐτὴν καὶ μετὰ συγκεκινμένης τῆς φωνῆς.

— Πῶς τὸ λέγεις, Λουκιανέ, ὡς νὰ μὲ ἐβαρύνθῃς! ὑπέλαβεν ἡ Ροζίνα μειδιῶσα. Μὴ βιάζεσαι, καὶ θ' ἀπέλθω. Ἄφες ὅμως νὰ χαρῶ τὴν Φλωρεντίαν ἡσυχοῦς ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

— Ἀ, θὰ μείνῃς λοιπὸν ἀκόμη! ἀνέκραξεν ὁ Λουκιανός πλήρης χαρᾶς.

— Ἐως ὅτου μὲ εἴπῃς σὺ νὰ φύγω.

— Αἰ, τότε πολὺν καιρὸν θὰ μείνῃς, διότι οὐδέποτε ἐγὼ θὰ δώσω τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεώς σου.

— Πρόσεξε, διότι ἡ Φλωρεντία κατέχει τὴν καρδίαν μου, καὶ μετὰ δυσκολίας θάποσπασθῶ αὐτῆς.

— Τίποτε ἄλλο δὲν ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ καλλίτερον.

— Πλὴν διατί; ἠρώτησεν ἡ νεανὺς μετὰ τῆς συνήθους εἰς τὰς γυναῖκας ἀρελείας τῆς πολὺ προσομοιζούσης πονηρίᾳ.

— Διατί; . . . διατί; . . . διότι σὲ ἀγαπῶ, Ροζίνα! ἀνέκραξεν ὁ νέος λαμβάνων αὐτὴν ἐκ τῶν χειρῶν, νά, μάθε το!

— ὦ, Λουκιανέ, ὑπέλαβεν ἡ νέα δακρύουσα, τὸ ὑπέθετον ἡ μᾶλλον τὸ ἐγνώριζον. Ἀλλ' εἶναι πολὺ . . . πάρα πολὺ . . . Δυστυχῶς . . .

— Σὺ δὲν μὲ ἀγαπᾷς! ἀνέκραξεν ὁ νέος, ἀφίνων τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐλευθέρας.

— Λουκιανέ! ἰδέ με κατὰ πρόσωπον, ἰδέ με! ἐφώνησεν ἡ νέα μετὰ φωνῆς παλλομένης καὶ μεστῆς λυγμῶν.

Τὰ βλέμματα τῶν νέων συννητήθησαν, ἀμφοτέροι δὲ ἠσθάνθησαν τὴν ἡδεῖαν ἐκείνην φρικίαν, τὴν παραγομένην ἐκ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, διατρέχουσας τὸ σῶμά των.

Ὁ Λουκιανός ἔστεινε τὰς ἀγκάλας, ἡ δὲ Ροζίνα κατέπεσεν ἐντὸς αὐτῶν. Τὰ στόμακα τῶν συννητήθησαν ἐν παραφόρῳ ἀσπασμῷ.

— Φίλη μου, ἀγάπη μου! ἐφέλλιζεν ὁ

Λουκιανός, κατασπαζόμενος τὴν χρυσὴν τῆς κόμην.

— Λουκιανέ μου, ἔξοχε καρδιά! ἀπεκρίνετο ἡ Ροζίνα κλαίουσα ἐκ τῆς χαρᾶς.

— Σὺζυγέ μου! εἶπε τελευταῖον ὁ Λουκιανός.

— Σὺζυγος, ὄχι! ἀνέκραξεν ἡ Ροζίνα, ἀποσπασμένη τῆς ἀγκάλης του, δὲν εἰμ' ἀξία.

— Τι λέγεις, φίλη!

— Φίλη ναί, ἀφωσιωμένη μέχρι θανάτου, λατρεύουσα σε, ἐρωμένη, δούλη σου, ἀλλὰ σύζυγος ποτέ, οὐδέποτε!

— Ροζίνα!

— Ἀκουσόν με!

— Ροζίνα, σὲ παρακαλῶ!

— Ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ἀμετάστροφος! εἶπεν ἡ νέα μετὰ σταθερότητος. Ὁ βίος, ὃν σοὶ προτείνω, θὰ εἶναι ὁ ἐξίλασμός τοῦ ὀλισθήματός μου. Δὲν θέλω νὰ γίνω σύζυγός σου, διότι δὲν ἐπιθυμῶ ὁ εὐγενέστατος τῶν ἀνδρῶν, τὸν ὅποιον ἐγνώρισα, νὰ προκαλῇ τὰ πονηρὰ μειδιήματα τοῦ κόσμου. Δὲν θέλω νὰ εἴπωσιν ὅτι συνέδεσας τὸν βίον σου μετὰ γυναικὸς ἀμαρτωλῆς.

— Ροζίνα, ταπεινόνεις πολὺ τὸν ἑαυτόν σου. . .

— Ἀκουσον τοὺς λόγους μου· δὲν θέλω νὰ παρατηρήσῃς κανὲν μειδιᾶμα, νάκούσης καμμίαν φράσιν, ἥτις, εἰμαι βεβαία, θὰ σὲ λυπήσῃ καιριώτατα. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ κόσμου, ὁ ἐκδηλωθεὶς πρὸ καὶ μετὰ τὴν δίκην, θὰ παρέλθῃ καὶ θὰ μείνῃ μόνον ἡ ἀμαρτία μου. Ἀκουσόν με, πιστεύσόν με, καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃς. Μοῦ ἔκαμες πολὺ καλόν, καὶ τώρα τὸ πληρόνω. Ἡ ἀρνησίς μου τὸ νὰ φέρω τὸ ἔντιμον ὄνομά σου, ἔστω σοὶ ικανοποίησις διὰ τὴν ἀγαθὴν καρδίαν σου καὶ διὰ τὴν θυσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλησες νὰ ὑποβληθῇς χάριν ἐμοῦ.

— Ροζίνα μου, δὲν ἔχεις δίκαιον! ὑπέλαβεν ὁ Λουκιανός.

— Ἐχω δίκαιον καὶ εἰμαι ἀμετάπειστος!

— Τότε λοιπὸν σὲ χάνω! ἀνέκραξεν ἄπελπις ὁ Λουκιανός.

— Καὶ ποῖος σοὶ τὸ εἶπεν; Θέλεις τὴν ἀγάπην μου, τὸν ἔρωτά μου, τὴν λατρείαν μου, τὴν ἀφωσιώσιν μου, τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμά μου, εἰν' ἰδικά σου, λάβε τα, ἀλλὰ σύζυγός σου οὐδέποτε, Λουκιανέ, οὐδέποτε! ἀνέκραξεν ἡ νέα, ἐνχακλιζομένη αὐτὸν μετὰ παραφορᾶς.

— Νύφησώμεν τὴν Φλωρεντίαν, νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μου, ἐφέλλι- σεν ὁ Λουκιανός φρίσσων ἐξ ἡδονῆς.

— Πῶν ὅ,τι ἔχω ὅπου τῆς γῆς εἰν' ἰδικόν σου, πλὴν σύζυγός σου οὐδέποτε, οὐδέποτε! Δὲν εἰμαι ἀξία, ἐτραύλισεν ἡ Ροζίνα περιπτυσσομένη αὐτὸν σφοδρότερον.

Ὁ Λουκιανός ἐφίλει αὐτὴν περιπαθῶς ἀνὰ τὴν κόμην.

— Ἀλλὰ θάποκλήσωμεν τέκνα, φίλη μου, Ροζίνα μου, καὶ τότε . . . ἐφέλλι- σεν εἰς τὸ οὖς τῆς νέας, σιγά, τόσο σιγά.

— Ἀ, τὸ σπουδαῖον ἐπιχειρήμα! τὸ ἀρῆκες τελευταῖον! ἀνέκραξεν ἡ Ροζίνα,

ἀτενίζουσα αὐτὸν τρυφερῶς. Ἐὰν μᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τὴν εὐτυχίαν ταύτην, τότε πλέον σκεπτόμεθα . . . Ἀλλ' ἔως τότε σιωπῇ, ὑπακούῃ.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΛΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

πωλοῦνται τὰ ἐξῆς νεώτατα γαλλικὰ βιβλία, μὲ τὰς αὐτὰς τιμὰς τῶν γαλλικῶν βιβλιοπωλείων, ἤτοι πρὸς πρᾶγμα χρυσᾶ 3.50 ἑκάστος τόμος, ἐλευθ. ταχυδρομικῶν 3.80:

LE DOSSIER DU GÉNÉRAL BOULANGER, par UN CURIEUX.

GISELLE RUBENS, par ERNEST DAUDET.

LES GIGOLOTS DE CES DAMES, par INAUTH...

L'EMPIRE D'ALLEMAGNE à VOL D'OISEAU,

par E. BRAULT.

L'ART DE FAIRE SES 13 JOURS, par L.

DIDIEE.

LES 36 FEMMES DE LA BALADE, par JEAN

MALIC.

PORTRAITS D'AUJOURD'HUI, par ADOLPHE

RACOT.

PORTRAITS D'HIER, par ADOLPHE RACOT.

LES FINESSSES DE PINTEAU, par CHARLES

LEROY, illustré.

LES FEMMES INQUIÉTANTES ET LES

MARIS COMIQUES, par DANIEL DARC.

LES BILLETS BLEUS, par ÉMILE GOUDEAU,

illustrations de Troock.

LA COUR DE L'EMPEREUR GUILLAUME,

par ...

LA FRANCE ET L'ALLEMAGNE, par C.

KOETTSCHAU, lieutenant-Colonel, ouvrage traduit

avec l'autorisation de l'auteur, par ERNEST JAE-

GLE, professeur à l'École spéciale militaire de

Saint-Cyr.

LES S'CRONGNIEUGNIEU DU COLONEL RA-

MOLLOT, par CHARLES LEROY.

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμοῦντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλευθέρᾳ ταχυδρ. τελῶν]

Γρηγορίου Δ. Σερπούλου: **Τὸ Τριακοσιᾶ-δραχμὸν Ἐπαθλον** λεπ. 50 [60]

Παύλου Μαρτεράτσα: **Ἰγνιστὴ**, μετάφρασις

N. Ἀξελόφ, ἱατροῦ. Δραχ. 4 [4,30]

Νικολάου Σαράντη (μαγειροῦ): **Σύγγραμμα**

Μαγειρικῆς. Δραχ. 4 [4,30]

Σαβιὲ Μαρμὲ: **Οἱ Μελλόνουμφοι τῆς Σπι-**

τζεδέρης, μυθιστορία στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς

Ἀκαδημίας Δραχ. 1.50 (1.70)

Pierre Zaccani: **Οἱ Τυχοδιώκται τῶν Παρι-**

σίων, μυθιστορία Δραχ. 2.20 (2.40)

Στεφάνου Θ. Σέρου: **Ὁ Διάβολος ἐν Τουρ-**

κίᾳ, ἥτοι *Schmal in Konstantinopolei*. Ἐκ-

δοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη

ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα *Ἡ Καταστροφή τῶν Γεννι-*

τσάρων, Τόμοι 2 Δραχ. 5 [5,50]

Στεφάνου Θ. Σέρου: **Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλ-**

ληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μυθιστορία εἰς δύο

τίμους ὀγκώδεις. Δραχ. 4 [4,50]

Paul de Kock: **Ὁ Γιάννης**, μετάφρασις Κλεάν-

θους N. Τριανταφύλλου Δραχ. 2 (2 20)

Paul de Kock: **Ἡ Γυναῖς, τὰ Χαρτιά καὶ**

τὸ Κρασί, μετάφρασις Κλεάνθους N. Τριαντα-

φύλλου Δραχ. 1 (1.20)

Γεωργίου Ρώμα: **Μαρίτ Ἀντωνιέττα**, τραγι-

κὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν

ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Κα-

ρέρ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα λεπτὰ 50 (55)

Ὁ Γουαράνυ, χορο-μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, με-

λοποιηθὲν ὑπὸ Α. Καρόλου Γομές, μετάφρασις Γ.

Κ. Σφήκα. λεπτὰ 50 (55)

Σαβιὲ-δε-Μορτεπέρ: **Ἡ Κόρη τοῦ Φονίως**,

μυθιστόρ. δραματικώτατον, ἀρτι ἐκδοθὲν δρ. 3 (3.30)

Ἐπαμεινώνδα Π. Πολιτάκη: **Τὰ πρῶτα Βή-**

ματα Δραχ. 1.50 [1.60]

Γεωργίου Α. Βαλαβάρη: **Διηγῆματα**, κομψὸς

τόμος περιέχων 8 διηγῆματα Δραχ. 1 [1,20]

Αἰμιλίου Ζολᾶ: **Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσα-**

λίας. Δραχ. 3 [3,30]

Γεωργίας Σάνδης: **Λέων Λεωνῆς**, μετάφρασις

Ι. Ἰσιδ. Σκυλίση Δραχ. 1.50 [1,80]

Αἰμιλίου Ριστόβερ: **Τὰ Δύο Λίνα**, Δρ. 1,60 [2]

Κομήσης Δάς: **Ἡ Ὁραία Παρισινὴ** λπ. 60 [70]